

Skatteministeriet
Att.: Maria Stuhde
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

14. januar 2019

Sænkelse af øl- og vinafgiften samt forhøjelse af restskatteprocenten

Dansk Erhverv har den 21. december 2018 modtaget et lovforslag om ophævelse af lov om afgift af mineralsk fosfor i foderfosfat, afskaffelse af registreringsafgiften på fly, nedsættelse af afgiften på øl og vin og forhøjelse af restskatteprocenten for selskabsskat i høring.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er generelt positiv over, at man endnu engang sænker afgifterne på grænsehandelsvarer. Dansk Erhverv havde dog gerne være foruden, at finansieringen sker ved en de facto selskabsskatteforhøjelse. I den nuværende økonomiske situation burde det være muligt at give skattelettelser, uden at andre skatter – og særligt nogle så skadelige for vækst og produktivitet som selskabsskatten – bliver forhøjet.

Specielle bemærkninger

Sænkelse af øl- og vinafgiften

Med lovforslaget foreslås det at sænke ølafgiften med 13 pct., mens man foreslår at sænke vinafgiften med ca. 3 pct. Dansk Erhverv undrer sig over denne prioritering, da øl i forvejen er væsentligt lavere beskattet end vin. Siden 2013 har skiftende regeringer sænket ølafgifterne med 15 pct., mens vinafgifterne er blevet indekseret med 5,50 pct. i 2015. Afgiften pr. enhed ren alkohol vil med de foreslåede afgiftsændringer være mere end dobbelt så høj for vin, som den er for øl.

Dansk Erhverv mener, at der kan sættes spørgsmålstegn ved, om en så stor afgiftsforskel mellem øl og vin vil være i overensstemmelse med EU-retten, da afgiften ganske ensidigt forfordeler udenlandsk producerede produkter som vin frem for øl, som primært er nationalt produceret.

En yderligere forskelsbehandling mellem øl og vin undrer også i lyset af, at det fremgår af Skatteministeriets egne skatteøkonomiske redegørelse fra sommeren 2018, at den optimale afgiftssats for øl bør ligge højere, end den er i dag, mens den optimale sats for vin bør ligge lavere, end den gør i dag.

Med den viden i baghovedet burde man have haft større fokus på at sænke vinafgiften og andre afgifter som chokolades, slik og spiritus, der alle sammen ligger langt over det samfundsøkonomisk optimale niveau.

Dansk Erhverv ville have foretrukket, at man i stedet for at sænke vinafgiften generelt havde benyttet midlerne til helt at fjerne tillægsafgiften på mousserende vin. Der er i dag ingen argumenter for at opretholde en ekstra afgift på tilsat luft i vin, og hvis man havde benyttet ressourcerne på at fjerne denne tillægsafgift, så kunne man samtidigt have skabt regelforenklning og en administrativ byrdelettelse for erhvervslivet.

Forhøjelse af restskatteprocenten for selskabsskatten

Med lovforslaget foreslås det at forhøje restskatteprocenten for de virksomheder, der har skyldig selskabsskat. Forslaget medfører en ekstraregning til virksomhederne på 200 mio. kr., men nettoeffekten for statskassen vil kun være 120 mio. kr.

Dansk Erhverv er enig i, at det ikke bør være muligt at benytte staten som bank, og at skatter naturligtvis skal betales til tiden. Den foreslåede forhøjelse ses imidlertid også at ramme situationer, hvor det ikke virker rimeligt, at virksomheder skal have en forhøjet restskat.

Som eksempel på dette kan nævnes situationer, hvor Skattestyrelsen foretager en forhøjelse af DK indkomst, som efterfølgende ender i MAP med udlandet. Her har den danske skatteyder principielt ikke indflydelse på hverken sagens udfald eller processen/tidsmæssig udstrækning. Skatteyderen risikerer at skulle betale en høj rente af en evt. forhøjelse i DK, mens virksomheden måske ingen rente får på nedsættelsen i det andet land. Hvis sagen ender med at der indgås kompromis, så en del eller fx hele forhøjelsen i DK "rulles tilbage", så vil man ikke blive kompenseret herfor med en tilsvarende godtgørelse, selv om det viste sig, at forhøjelsen var uberettiget.

Foruden MAP-situationer vil tilsvarende skævhed gøre sig gældende i APA-situationer, som ofte også er langvarige forhandlinger, der strækker sig over flere år, og hvor den enkelte skatteyder typisk ikke kan styre processen.

Virksomheder oplever også fra tid til anden, at skattemyndigheder et år forhøjer skatteansættelsen, for så at give ditto nedsættelse i året efter. En sådan tidsmæssig forskydning giver ingen ændring i skattebetalingen (under forudsætning af uændret skatteprocent), men det giver "støj" omkring renter og tillæg m.v.

Eksempel 1:

Hvis der sker en forøgelse af **skattebetalingen** i år 1 på 1 mio. kr. og en tilsvarende nedsættelse i år 2, så betyder det allerede i dag en meromkostning for selskabet på ca. 114 tkr. Dette beløb vil stige til ca. 136 tkr., hvis forslaget gennemføres, altså en stigning på ca. 22 tkr. pr. million som skatten forøges med (1.000.000 x 2% ekstra tillæg x 1,084 rente i 12 mdr.).

Eksempel 2:

Hvis et selskab har en verserende skattesag ved domstolene omhandlende en **skattebetaling** på 1 mio. kr., og selskabet taber sagen efter 8 år regnet fra udstedelse af 1. årsopgørelse, så betyder det allerede i dag en meromkostning for selskabet på ca. 719 tkr. Dette beløb vil stige til ca. 752 tkr., hvis forslaget gennemføres, altså en stigning på ca. 33 tkr. pr. million som skatten forøges med 8 år tilbage (1.000.000 x 2% ekstra tillæg x 1,672 rente i 96 mdr.).

Retssikkerhedsmæssigt er det allerede i dag et stort problem, at skattesager, som først kører for Landsskatteretten og derefter domstolen, tager 8-10 år. Både fordi sagen tager så lang tid og dermed tager fokus fra virksomhedens drift, men også fordi den økonomiske byrde ved at føre en sag er stor. Dette lagt sammen med, at sandsynligheden for som skatteyder at vinde en sag for domstolene er forsvindende lille, så vil procesrisikoen for mange virksomheder være for stor til, at de overhovedet vil føre en skattesag. En yderligere omkostning for virksomheder kan i sidste ende medføre, at endnu færre sager bliver ført for domstolene, hvilket må siges at være retssikkerhedsmæssigt problematisk.

Dansk Erhverv har ingen bemærkninger til de øvrige ændringer i lovforslaget, men stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef